

mer med en henvendelse til os om, at de gerne vil have nogle lidt andre procedurer, for så kan tingene gå bedre, bliver det faktisk fremlagt for Folketinget. Så det er ikke sådan, at jeg har siddet langsommeligt og tænkt: »Jeg vil ikke have de dér fleksible effektive regler.« Tværtimod har jeg faktisk lagt det frem for Folketinget ved først givne lejlighed, og det har altså været denne her.

Så en bemærkning om det andet, hr. Oppfeldt var inde på, nemlig spørgsmålet om den såkaldte jerntrekant. Der en diskussion i Uddannelsesrådet, og der har også været et forslag mere fra Uddannelsesrådet, som ikke er med i det her lovforslag. Det hænger faktisk sammen med, at regeringen har den opfattelse, at når vi lægger ca. 2,5-2,8 mia. kr. ud til et Uddannelsesråd, hvor arbejdsmarkedsparterne faktisk taget har det fulde ansvar for anvendelsen af så mange penge, så synes vi også, det er rimeligt, formentlig også – det håber jeg i hvert fald – efter Venstres opfattelse, at vi så også anlægger nogle kvalitetskrav og nogle aktivitetskrav.

At komme med sådan en stor pose penge til organisationerne, uden at der fra Folketingets side er et aktivitetskrav, synes vi faktisk ikke ville være rimeligt eller hensigtsmæssigt. Men det er korrekt nok, at der her i det første år under indkøringen har været tale om, at man måske – set i bakspejlet – ikke har reserveret tilstrækkelig store reserver til de behov, der er dukket op umiddelbart.

Man må så sige, at da må Uddannelsesrådet i deres prioriteringer i næste udmelding også tænke over, at der måske midt i året kan opstå nogle nye behov, og der skal selvfølgelig – for det kan være dyre kurser – være nogle reserver, som hurtigt kan sættes ind, hvis dette mere effektive regelsæt, som nu kommer til at foreligge, kommer til at virke maksimalt. Men jeg er meget opmærksom også på den del, som hr. Flemming Oppfeldt omtalte, men jeg vil nu undre mig, hvis partiet Venstre synes, at vi slet ikke skulle stille nogle aktivitetskrav ved så bred og så stor en udmelding.

Så nævnte fru Annette Just de aktstykker, der er kommet. De kommer løbende, og der kommer et par stykker mere, kan jeg glæde fru Annette Just med. Det hænger nemlig sammen med, at vi stadig væk til trods for den debat, der har været de sidste par dage, om, at vi udskyder og udsætter, faktisk er optaget af en massiv udbygning af voksen- og efteruddannelsesindsatsen.

Vi kan se, at mange virksomheder rent faktisk foretrækker at bruge arbejdsmarkedsuddannelsescentrene. Her har vi – alle ordførerne – meget nøje og grundigt arbejdet med at se på, hvor der er mest behov for at udbygge med henblik på at mindske ventelisterne og dermed mindske risikoen for, at der skabes flaskehalse. Så der er altså ikke noget modsætningsfyldt i, at man udbygger og samtidig laver fleksibilitet.

Vi gør ikke noget med bind for øjnene, men vi vil gerne gøre så meget som muligt på voksen- og efteruddannelsesområdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 149: Forslag til lov om ændring af lov om personlig assistance til handicappede i erhverv. (Målgruppen).

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).
(Fremsat 18/1 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Poul Erik Dyrland (S):

Den socialdemokratiske folketingsgruppe finder det positivt, at man med lovforslaget udvider gruppen af personer, der kan få tildelt personlig assistance. Det betyder set med mine øjne, at flere personer med handicap kan få en chance på arbejdsmarkedet.

Loven om handicappede i erhverv har været gældende siden 1. januar 1992, og på finansloven for 1995 er der afsat 8,6 mio. kr. i støtte.